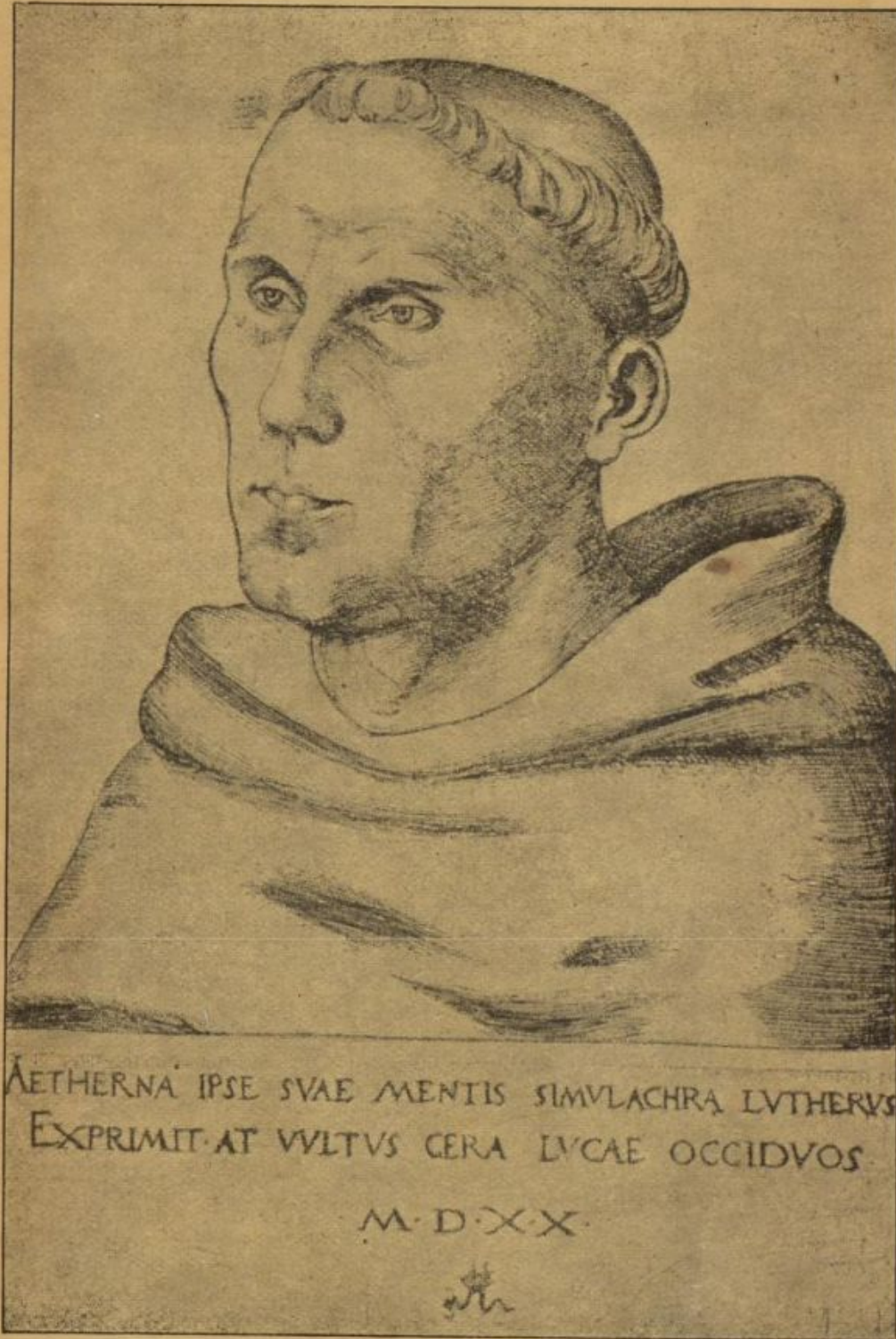

MARTIN LUTHER

DET UTVALGTE FOLK

MARTIN LUTHER

DET UTVALGTE FOLK

OM JØDENE OG DERES LØGNER

UTGITT AV NORSK FRONT

Oslo 1940

«I har djevelen til far, og I vil gjøre eders fars lyster; han var en manndraper fra begynnelsen og står ikke i sannheten; ti sannhet er ikke i ham. Når han taler løgn, taler han av sitt eget, ti han er en løgner og løgnens far.»

Kristus til jødene (Johs. 8, 44).

FORORD

Det vil uten tvil interessere lutherske kristne å lese hvad Martin Luther, den store reformator, mente om jødene. Hans friske, uredde måte å si tingene på vil sikkert finne mange meningsfeller i vår tid, som oplever jødenes forsøk på å sette sig i besittelse av verdensmakten ved å sette en krig i gang som stiller alt annet i skyggen. «Englands krig er vår krig,» sier jødene i Palestina, og den jødiske presse i England, Frankrike og U. S. A. stemmer med i dette. Jødiske bankfyrster og ammunisjonsfabrikanter arbeider bak kulissene på å hisse landene mot hverandre. Jødiske politikere taler åpent om «verdens forenede demokratier», hvilket vil si et jødisk verdensdiktatur.

Vi kjenner jødenes redselsstat i det store Russland og deres massemyrderier. Vi kjenner deres løgnpresse og deres nervekrig, som har gjort verden til et galehus.

Hvad Luther skrev om dette folk i 1543 har idag ikke bare sin fulle gyldighet, men ennu langt mere enn det. Det Luther forutsa og forutså er til fulle gått i oppfyllelse og jødene er verdens svøpe.

Jesus Kristus sa til jødene: «I har djevelen til far!» (Johs. 8. 44.). Luther er således i god overenstemmelse med evangeliene i sitt syn på jødene.

Den evangelisk-lutherske kirke har syndet meget ved å drive humanitet og veldedighet overfor djevelen.

Og ikke minst har den norske kirke, som ved grunnloven er forpliktet til å forbli ved den evangeliske lutherske konfesjon, syndet ved å undertrykke og neglisjere den store reformators advarsler og sannhetsord om jødene og deres løgner.

Oslo i desember 1939.

Hans Egede-Nissen.
Fhv. sogneprest.

Luthers anklage

Jødene og deres løgner

Nødvendigheten av kamp mot jødene

Jeg har utgitt denne lille bok for å stå sammen med dem som har advart de kristne mot jødene.

Jødene er fulle av hat til de kristne, hele deres lengsel, trang og håp går ut på at de engang måtte få behandle oss gojim*) som de behandlet folket i Persia på Esters tid. Solen har ikke skinnet på blodtørstigere og hevngjerrigere folk enn dette som mener sig å være Guds utvalgte folk for å kunne myrde og drepe gojim. Det er da også det som de venter av sin Messias at han skal myrde og slå ihjel hele verden ved deres sverd. Dette har da også jødene vist oss gojim fra begynnelsen av og gjør det gjerne fremdeles hvor de kommer til.

Derfor pass dig kjære kristen for slike folk som Gud har latt synke ned i så dyp en avgrunn av redsel og løgner at alt er idel last og ondskap med dem, hvor vakkert det enn høres ut det som sies. Gjennom hele Israels og Juda's historie hører vi intet annet enn om gudsbespottelse, forfølgelse av Guds ord og mord på profeter. Et slikt folk må

*) Gojim, «urene dyr» — jødenes betegnelse på de kristne.

man uten videre kalle profetmordere og fiender av Guds ord. Derfor pass dig kjære kristen for dette folk av hvilket du ikke kan lære annet enn løgn og forvrengning av Gud og hans ord. Jødene forakter i overmot alle andre mennesker på jord. De er fulle av ondskap, gjerrighet og hat sig imellem, misunnelse, overlegenhet, åger og forbannelser mot oss gojim, så en jøde måtte ha meget skarpe øine for å opdage en from jøde. Løse kvinner, tyver og røvere kunde med den samme rett rose sig av å være Guds utvalgte hellige folk!

Synagogen - et djevlerede

Derfor pass dig for jødene, og du må vite at hvor de har sine synagoger der er det intet annet enn djevelens reder, hvor deres selvros, overlegenhet, løgn og synd, deres bespottelser mot Gud og mennesker blir bedrevet på det aller giftigste og skjendigste, slik som bare djevelen selv gjør det. Hvor du hører eller ser en jøde så tenk bare på at du har for dig en giftig basilisk — et fabeldyr — som med sitt blikk forgifter og dreper folk.

Jødernes begjær efter gojims gull og sølv kjenner ingen grenser. Ti intet folk under solen har vært mere begjærlig enn jødene er og alltid vil forbli, som man ser av deres skammelige ågervirksomhet. De trøster sig med at når *deres*

Messias kommer, skal han ta all verdens gull og sølv og fordele mellom dem. For jødene har et sterkere begjær efter gull og sølv enn noe annet folk på jord! Fy dere fordømte jøder både her og der!

Derfor pass dig kjære kristen for jødene som er overgitt til djevelen ved Guds vrede.

De elendige gojim skal være deres slaver, gi sitt gull og gods til jødene og la sig slakte som fe.

De har et slikt inmari hat til gojim fra sin ungdom av, innpodet i dem av deres foreldre og rabbinere, og suger dette hat i sig uten ophør, så det er gått dem til marg og ben, kjøtt og blod og er blitt ett med deres natur.

Og like lite som de kan endre kjøtt og blod, marg og ben, like lite kan de forandre sitt overmot og sitt hat. De må bli som de er og gå fortapt. Derfor må du vite kjære kristen at du ingen farligere og mere pågående fiende har enn den riktige jøde. Derfor forteller historien at de beskyldes for å være brønnforgiftere og barnerøvere og for å schächte barn. De sier vel nei til det. Men la det være som det vil, jeg vet vel at det ikke mangler viljen til slikt.

Gjør jødene noe godt, må du vite at det ikke skjer av kjærlighet eller skjer til beste for dig, men at fordi de må ha plass til å bo hos oss, må de gjøre godt av tvang. Men deres hjerter er og blir som jeg har sagt. De bor hos oss, under vår beskyttelse, bruker vårt land og våre gater, markeds plasser og veier. Konger og øvrighet sitter mens dette skjer og snorker med åpen munn, lar jødene stjele

ut av deres åpne pung og pengeskap og lar dem røve og ta hvad de vil. Kongene lar sig og sine folk flå og ut-suge av jødernes åger, og gjøre til tiggere ved hjelp av sine egne penger.

Jødene er et fremmed folk og skulde ikke ha noe. Det som de har er bevislig vårt. *De arbeider ikke*, og vi gir og skjenker dem ingenting. Allikevel har de vårt gods og gull og er dermed herrer i vårt eget land. Når en tyv stjeler 10 gylden blir han hengt, gjør han røveri på gaten mister han sitt hode. Men når en jøde stjeler 10 tønner gull og røver folk ved sin åger, så er kongen mere glad i ham enn i Gud selv. Og dette skryter jødene selv av til bevis for at det er slik. «Vi arbeider ikke, vi har gode dager! De elendige gojim må arbeide for oss. Vi får deres penger. Dermed er vi herrer og de våre slaver.»

Jødiske løgner

Hvilken fet, tykk løgn er det ikke at de klager over at de er fanget hos oss! Vi har ikke ønsket å få jødene inn i vårt land! *Vi har ikke hentet dem fra Jerusalem!* Ingen holder dem heller tilbake her. Land og gater står åpne for dem. De kan når de vil dra tilbake til sitt land. Ja, vi vil gjerne gi dem gaver til det, så vi kan bli dem kvitt. Ti de er oss en utålelig byrde og en plage og idel ulykke for vårt

land. De lar oss arbeide i vårt ansikt sved for å vinne gull og gods. Imens sitter de bak ovnen og dovner sig og steker frukt, fråtser, drikker og lever i herlighet av vårt arbeide, spotter dertil og spytter på oss fordi vi arbeider. De skal altså være herrer og vi deres slaver med vårt eget gods, arbeide og sved. Hvor må ikke djevelen le og danse når han kan ha et slikt fint paradys hos oss, så han opeter alt vårt ved hjelp av sine hellige jøder. De hadde det ikke så godt i Jerusalem under David og Salomo med sitt eget gods, som de har det her med vår eiendom som de daglig stjeler og røver. Og allikevel klager de over at vi har fanget dem!

Det er vår skyld at vi ikke hevner så meget uskyldig blod som jødene har utgydt fra Jerusalems ødeleggelse inntil nu, ved å drepe kristne og deres barn og ikke minst fordi de har myrdet vår Herre og Frelser. Det er vår skyld at vi ikke slår dem ihjel, men lar dem sitte trygt iblandt oss tross deres mord, skjendsler og løgner og beskytter deres synagoger, hus, liv og gods.

Deres Talmud og deres rabbinere skriver at mord er ikke synd hvis en jøde myrder en av gojim, men er det bare hvis en av gojim dreper en jøde. Hvis en jøde bryter en ed til gojim er det ikke synd. Likeså er tyveri og rov en gudstjeneste når det drives som åger mot gojim. Jødene gjør som sine fedre og forvrenger Guds ord, ågrer, stjeler og myrder hvor de kan, og lærer sine barn å gjøre det samme alltid og alltid.

En kunde tenke jeg sa for meget. Ikke for meget, men

for lite! Jeg har lest deres skrifter. De forbanner oss gojim og ønsker oss all ulykke i sine synagoger og bønner. Og det er det slemmeste, de vil på denne måte gjøre Gud en tjeneste.

De er fulle av svart magi og trolldom, fulle av hat og overmot. Og de vil ikke spise en bit mat som de ikke har tatt fra oss gjennom sin skammelige åger.

Å omvende djevelen og hans folk er ikke mulig, heller ikke påbudt. Det er nok å avsløre deres løgner og åpenbare sannheten.

Vi har noen fine gjester hos oss i jødene. De lærer at deres Messias skal slå oss alle ihjel for at de skal få all verdens land og gods i sin makt. De ønsker at sverd og krig, redsler og all slags ulykke skal kommer over oss elendige gojim.

Slike forbannelser utstøter de *hver sabbat* i sine synagoger og *daglig* i sine hjem. De oplærer og venner sine barn fra vuggen av til å bli onde og giftige fiender mot de kristne.

Bort med jødene!

Hvad skal vi dog med dette forvorpne folk? Det er ikke til å tåle eftersom de bor hos oss og vi kjenner deres løgner og laster. Ellers gjør vi oss delaktige i deres løgner og skjendsler. Vi må øve en *skarp* barmhjertighet med bønn og gudsfrykt.

Jeg vil i troskap gi mitt råd:

I. Brenn deres synagoger og skoler, og hvad som ikke vil brenne helt op skal bli dekket med jord så for evig ingen kristen får se sten og slagg av dem. Og dette skal man gjøre til Herrens og kristenhetens ære. Ti hvad vi har tålt av uvidenhet (jeg har selv intet visst) det vil Gud tilgi. Nu vet vi det og vi skulde da allikevel beskytte jødene, de som belyver Kristus og oss, det vilde være som om vi gjorde det selv!

II. Bryt ned deres hus av samme grunn. De bedriver det samme der som i synagogene. La dem bo i et skjul eller i en stall som sigøinere, for at de kan vite at de ikke er herrer i vårt land som de har skrytt av.

III. Ta deres bibel Talmud og alle deres bønnebøker fra dem, hvorfra de har lært sin ondskap og sitt hat til de kristne.

IV. Forby deres rabbinere, hvis de vil beholde liv og lemmer, å være lærere.

V. Forby jøder å bruke våre gater. Der har de intet å gjøre. La dem bli hjemme. Blir man ikke kvitt deres åger, må man kanskje engang samle en hær mot dem fordi man ikke forbød dem å vise sig på gatene og ikke beskyttet sig mot dette uvesen.

VI. Gi de unge jøder og jøddinner øks og hakke, spade, rokk og vevstol i hånd så de kan tjene sitt brød i sitt ansikts sved.

VII. Forby deres åger og ta fra dem alt gull og gods. For alt har de stjålet fra oss.

La oss da holde avregning med dem for hvad de ved åger har røvet fra oss og la oss for alltid drive dem ut av landet. Guds vrede er så stor over dem at de ved human behandling blir verre og verre; men ved skarp lut *lite* bedre. Derfor ut med dem for evig og alltid!

Jeg hører si at jødene gir bort store summer og dermed er nyttige for samfundet. Ja, hvorfor gir de, og hvis penger er det? Ikke sine egne, men samfundets, hvorfra de har stjålet det ved åger. Hvor må de fortapte jøder skratte, at vi lar oss narre ved apekattstreker så skammelig, så de blir i vårt land og kan drive sin trafikk uforstyrret!

Formaning til prester og predikanter

Og dere mine kjære venner, prester og predikanter, vil jeg minne om det embede dere innehar, at dere advarer menighetene, at de kan vokte sig og sky jødene! Ser du en jøde, si med dig selv: Denne jøde har hver lørdag forbannet og lyst i bann og spottet min kjære Herre Jesus, dertil bedt og bannet overfor sin gud at jeg med kone og barn og alle kristne skulde bli stukket ned og gå under på jammerligste måte. Han vilde gjerne gjøre det *selv* — for vår eiendoms skyld. Og jeg skulde allikevel, tross dette,

spise, drikke eller tale med jøder? Da gjorde jeg mig medskyldig i all den ondskap som bor i disse jøder!

Så er det å forhindre at vi ikke styrker dem i deres løgner og onde forehavender, og ikke ved å gi dem ly, mat, drikke, herberge og annen godhet gjør oss medskyldige i deres raseri og vrede.

I 1400 år har dette fortapte folk vært en plage, en pestilens og en ulykke for oss kristne.

Er dere forkynnere på steder hvor der er jøder, så tilhold konge og øvrighet at de tvinger jødene til å arbeide og at de forbyr åger. Tenk på, hvorfor skal vi gjøre et slikt unytig og skadelig folk rikt? Pukker de på privilegier, la det ikke nytte dem noe. For ingen skal gis frihet til å utsuge og utplyndre folk.

Skal vi ikke være medskyldige, må vi jage jødene av land og rike og bli skilt fra dem. Det er nærmeste og beste råd. Men her trøster man dem da de så høist ugjerne flytter av landet, med å fortie alt, og dertil tilbyr de øvrigheten penger for å få bli. Ve over dem som mottar slike penger! Og forbannet være slike penger!

Statens plikt

Jeg ber vår konge som har jøder i sitt land om å øve en *skarp* barmhjertighet overfor dette elendige folk, slik som de virkelige læger gjør. Når der er kommet sykdom i

knoklene går de på med ubarmhjertighet og skjærer og sager, brenner i kjøtt, årer, marg og ben. Gjør slik her også! Brenn deres synagoger, forby alt om hvad jeg har fortalt ovenfor, tving dem til å arbeide. Hjelper ikke det, så må de jages som hunder ut av landet.

Jeg har gjort mitt, enhver må se til å gjøre sitt. Jeg står uten skyld. Til slutt vil jeg si: Om Gud ikke vilde gi mig en annen Messias-Frelser enn den jødene begjærer og krever, så vilde jeg heller være en purke enn et menneske. Jødene forlanger ikke annet av sin Messias enn at han skal være en verdslig konge som slår oss kristne ihjel, fordeler jorden blandt jødene og gjør dem til verdens herrer.

Det fortapte folk

Noen kunde tenke at jeg gjorde det for grovt mot de stakkars elendige jøder, når jeg taler så hånende mot dem. Herre Gud, jeg er for ringe til å spotte dem! Jeg vilde gjerne gjøre det, men jødene overgår mig langt i spott, de har en gud som er mester i hån og spott, og han heter djevelen og den onde ånd. De nuværende jøder er en suppe av løse knekter, skyllet sammen fra hele verden og som har sammenrottet sig og utbytter landene med sin åger og sitt forræderi, forgifter brønnene, tvinger sine varer frekt inn på folket, stjeler barn og gjør alle slags andre skjendige skader. (*Om Schem hamphora og om Kristi familie 1543.*)